

Μπορείς να αλλάξεις έναν άνθρωπο;

Σάββατο απόγευμα είναι όλοι μαζεμένοι στο σπίτι της μικρής Φανής, η οποία κάθεται στο παχύ χαλί και παίζει με τις κούκλες της, ακούγοντας τους μεγαλύτερους να μιλούν για λογής- λογής θέματα. Γονείς, θείοι και θείες, και η γιαγιά Φανή, πάντα με εκείνο το ζεστό χαμόγελο και με εκείνες τις ιστορίες που όλοι θέλουν να ακούν ξανά και ξανά. Η τηλεόραση παίζει, μα κανείς δεν την ακούει. Μέχρι που κάποια στιγμή, μια νέα γυναίκα με αξιοπρόσεκτη φωνή εμφανίζεται στην οθόνη παρουσιάζοντας την εκπομπή της που ονομάζεται «Το ξέρατε ότι...». Η μητέρα της Φανής πηγαινοέρχεται μοιράζοντας στους καλεσμένους σπιτικό λικέρ. Όμως, αρχίζουν τα σχόλια για την εκπομπή, η οποία προβάλλεται:

Θείος: Μα καλά, τόσο ωραία γυναίκα και την έβαλαν να παρουσιάζει μια τόσο βαρετή εκπομπή;

Μάνα: Γιατί καλέ; Οι όμορφες γυναίκες αναγκαστικά πρέπει να γίνονται μοντέλα; Είναι πολύ ενδιαφέρονσα αυτή η εκπομπή. Την έχω παρακολουθήσει μια, δυο φορές και έχω μάθει πράγματα τα οποία δε γνώριζα!

Θείος: Καλά, σήμερα βρήκαν να τη βάλουν;

Μάνα: Ίσως αφορά κάποιο θέμα σχετικό με την 28^η Οκτωβρίου

(Ακούγεται από την τηλεόραση η φωνή της παρουσιάστριας) «... και σήμερα είναι η ιδανική μέρα να μιλήσουμε για αυτό το θέμα! Έτσι, θα αναφερθούμε σε

εθνικές εορτές κάποιων γειτονικών μας χωρών, όπως είναι η Αλβανία, για την οποία τόσος σάλος έχει γίνει, η Σερβία και η Βουλγαρία...»

Θεία: Ποια Αλβανία! Τους έχουμε και τους ταΐζουμε και θα τους κάνουμε και εκπομπή! Πολύ θάρρος έχουν πάρει!

Πατέρας: Ισχύει! Άλλαξε κανάλι! Θα κάθομαι να ακούω για τον κάθε Βούλγαρο, Σέρβο, Αλβανό... Άλλη όρεξη δεν είχα.

Μάνα: Καλέ ηρεμήστε, τι πράγματα είναι αυτά;

Πατέρας: Όχι, δεν ηρεμώ, θέλω να ακούσω τραγούδια, δεν θέλω να ακούσω τέτοια!

Μάνα: Εμένα όμως μου αρέσει να μαθαίνω για τον κόσμο. Κι εφόσον εγώ μαγείρεψα σήμερα για να φάμε, η τηλεόραση θα μείνει σε αυτό το κανάλι!

(Ακούγεται από την τηλεόραση η φωνή της παρουσιάστριας) «...Όλες οι χώρες του κόσμου έχουν ορίσει μία ή περισσότερες ημέρες ως εθνικές εορτές, επιλέξαμε τυχαία τέσσερις βαλκανικές χώρες και στην πορεία θα δούμε τι κοινό έχουν μεταξύ τους ως προς τις εθνικές επετείους τους. Ας ξεκινήσουμε με εμάς. Η Ελλάδα έχει δυο εθνικές εορτές. Η πρώτη γιορτάζεται στις 25 Μαρτίου και είναι η επέτειος της επανάστασης των Ελλήνων κατά των Τούρκων έπειτα από 400 χρόνια σκλαβιάς. Η δεύτερη γιορτάζεται στις 28 Οκτωβρίου και μας θυμίζει το "όχι" που είπε ο Ι. Μεταξάς στον Ιταλό πρέσβη στην Ελλάδα για να υποταχθούν οι Έλληνες στους Ιταλούς το 1940. Στη συνέχεια πάμε στη Βουλγαρία όπου

στις 3 Μαρτίου γιορτάζεται η επέτειος από την υπογραφή της Συνθήκης του Αγίου Στεφάνου το 1878 κατά την οποία η Βουλγαρία απελευθερώθηκε από τον τουρκικό ζυγό και έγινε ανεξάρτητο κράτος. Επίσης οι Βούλγαροι έχουν ως Εθνική εορτή την ημέρα του Αγίου Γεωργίου κατά την οποία γιορτάζει και ο στρατός στις 6 Μαΐου. Επόμενος σταθμός μας είναι η Σερβία. Οι Σέρβοι στις 15 Φεβρουαρίου γιορτάζουν δύο γεγονότα την πρώτη επανάσταση κατά των Τούρκων το 1804 και το πρώτο σέρβικο Σύνταγμα του 1835. Στις 28 Ιουνίου γιορτάζουν τη μάχη του Κοσσυφοπεδίου όπου το 1839 αν και τα σερβικά στρατεύματα ηττήθηκαν από τους Τούρκους, ωστόσο καθυστέρησαν σημαντικά και εμπόδισαν την περαιτέρω επέκταση της Τουρκίας στην Ευρώπη. Τέλος, στο Μαυροβούνιο στις 28 Ιουνίου γιορτάζουν για τον ίδιο λόγο με τους Σέρβους. Επίσης, στις 13 Ιουλίου γιορτάζονται ,δύο γεγονότα ,η αναγνώριση του Μαυροβουνίου ως ανεξάρτητου κράτους στο Συνέδριο του Βερολίνου το 1878 ενώ το 1941 άρχισε η πρώτη λαϊκή εξέγερση στην Ευρώπη εναντίον των δυνάμεων του Άξονα ,στο Μαυροβούνιο. Το συμπέρασμα είναι εύκολο. Οι χώρες αυτές με τις Εθνικές επετείους τους γιορτάζουν την επανάσταση, την απελευθέρωση, την ανεξαρτησία τους. Κάθε λαό χαρακτηρίζει η αγάπη για την πατρίδα και κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να την υπερασπίζεται και να θυσιάζεται για αυτή και φυσικά όλοι πρέπει να σεβόμαστε το δικαίωμα αυτό...»

Θεός: Δηλαδή τι θέλει να μας πει; Ότι πρέπει να σεβαστούμε και τους Τούρκους μετά από αυτά που μας

έκαναν; 400 χρόνια σκλαβιάς είναι αυτά. Δεν ξεχνιούνται εύκολα παρόλο που εμείς δεν τα έχουμε ζήσει. 400 χρόνια σκλάβοι στην ίδια μας τη χώρα.

Μάνα: Τι είναι αυτά που λες; Έχουν περάσει τόσα χρόνια. Δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε ακόμα έτσι τους γείτονες μας και εκτός αυτού οι νεότερες γενιές δεν είναι έτσι.

Πατέρας: Δίκιο έχει ο Γιώργος (Θεός) γιατί ακόμα και σήμερα οι Τούρκοι παραβιάζουν τα σύνορα μας τόσο από τον αέρα όσο και από τη θάλασσα χωρίς να σέβονται κανένα κανονισμό. Γιατί θα πρέπει να τον σεβαστώ εγώ και να δεχτώ ότι η νοοτροπία των Τούρκων έχει αλλάξει απέναντί μας;

Μάνα: Πρώτον, όπως εδώ έτσι και σε άλλες χώρες οι στρατιωτικοί εκπαιδεύονται με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι φανατικοί με την πατρίδα τους και δεύτερον το μόνο που κάνουν είναι να εκτελούν εντολές των ανωτέρων τους. Οι απλοί πολίτες δεν είναι έτσι. Αυτό μπορεί να σας το βεβαιώσει και η μητέρα μου.

Γιαγιά Φανή: Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Αθήνα, οι γονείς μου ήταν πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία από ότι θυμάμαι οι απλοί άνθρωποι αντιμετώπιζαν τους Έλληνες διαφορετικά σαν αδέρφια, τους βοηθούσαν, ήταν πρόθυμοι να τους εξυπηρετήσουν και συνυπήρχαν αρμονικά χωρίς ανταγωνισμούς. Συγκεκριμένα σε συνομιλία με έναν Τούρκο που είχα γνωρίσει εκεί μου είχε πει ότι δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν με εμάς και ότι προσπαθούν να τους κάνουν να μισήσουν τους Έλληνες. Τότε δεν το κατάλαβα αλλά με τον καιρό

συνειδητοποίησα ότι μιλούσε για τα συμφέροντα των κυβερνήσεων που δημιουργούσαν ένα κλίμα μίσους μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων. και αυτά σας τα λέω εγώ που μου στέρησαν τη χαρά να μεγαλώσω στα ίδια μέρη που μεγάλωσαν και οι γονείς μου.

Θειος : Κυρία Φανή, καλά τα λες εσύ, αλλά βλέπεις πολλά Τούρκικα. Αν ο Τούρκος πρωθυπουργός θέλει να με σκοτώσει δε θα τον εμποδίσει ο απλός Τούρκος πολίτης.

Από την υπο - ομάδα για τα ήθη κι έθιμα:

Μπερίκου Ξένια

Ντερμισάι Εντρούσα

Τα Χριστούγεννα είναι μια θρησκευτική αλλά και παγκόσμια γιορτή την οποία μπορούν να γιορτάσουν και άνθρωποι μη θρησκευόμενοι από διάφορες χώρες του κόσμου.

Μαρία από τα Τρίκαλα:

« Θυμάμαι στα Τρίκαλα που είχαμε μια γιορτή τη γουρνούχαρά. Κάθε σπίτι που έσφαζε γουρούνι προσκαλούσε τους συγγενείς και τους φίλους τους για να γλεντήσουν όλοι μαζί.»

Paolo από την Ιταλία:

Τι ωραίο έθιμο που έχετε στα Τρίκαλα, εμείς στην Ιταλία δεν έχουμε τέτοια έθιμα, και άλλωστε είμαστε καθολικοί. Στις 23 και 24 Δεκεμβρίου νηστεύουμε . Συνήθως τρώμε τορτελίνια, ψητό κόκορα και πολλά γλυκά. Τα Χριστούγεννα μας κρατάνε από 8 Δεκεμβρίου μέχρι 6 Ιανουαρίου.

Sebastian από την Σερβία:

Εμείς στη Λεσκοβατς αυτή την ημέρα την ονομάζουμε μεσαία μέρα επειδή τα Χριστούγεννα γιορτάζονται τρεις μέρες αλλά μου αρέσουν τα δικά σας έθιμα θα ήθελα κι εγώ να τα γιορτάσω έτσι τα Χριστούγεννα.

Jurgen από την Αλβανία:

Εμείς στην Αλβανία οι περισσότεροι δεν γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα επειδή είμαστε και μουσουλμάνοι και γιορτάζουμε μόνο την

Πρωτοχρονιά αλλά η οικογένειά μου, επειδή είμαστε χριστιανοί βαφτισμένοι στην Ελλάδα γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα όπως οι Έλληνες.

Paolo:

« πολύ ωραία τα έθιμά σας αλλά θα ήθελα αν θέλετε και εσείς να έρθετε στο σπίτι μου στη Ρώμη να τα γιορτάσουμε όλοι μαζί, έτσι ώστε και τις άλλες χρονιές να μας προσκαλέσει κάποιος άλλος από εμάς για να δούμε τα έθιμα τους στην χώρα τους, μπορείτε να φέρετε και τις οικογένειές σας μαζί».

Από την υπο- ομάδα για τα Έθνη κι έθιμα:

Γιώτα Λεβέντη και Μπάλα Ρομίνα